

Language: Polish

Zespół ds. informacji,
porad i wsparcia w zakresie specjalnych potrzeb
edukacyjnych i niepełnosprawności w Redbridge
(SENDIAS)

Wsparcie SEN (w zakresie specjalnych potrzeb edukacyjnych)

„Wsparcie SEN” w szkołach głównego nurtu

Informacje te dotyczą wsparcia, jakie szkoły głównego nurtu powinny zapewniać dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (z ang. special educational needs, w skrócie SEN).

Według kodeksu praktyk SEND z 2015 r. (6.1):

wszystkie dzieci i młodzież mają prawo do odpowiedniej edukacji, dostosowanej do ich potrzeb, sprzyjającej wysokim standardom i wykorzystaniu ich potencjału. Powinno to umożliwić im:

- osiągać jak najlepsze wyniki;
- stać się pewnymi siebie osobami prowadzącymi satysfakcjonujące życie; i
- pomyślnie wkroczyć w dorosłość, czy to pod względem zatrudnienia, dalszej lub wyższej edukacji czy szkoleń

Czy jest „wsparcie SEN”?

Każde dziecko ze zidentyfikowanymi specjalnymi potrzebami edukacyjnymi powinno otrzymać „wsparcie SPE”. Oznacza to pomoc dodatkową lub różniącą się od wsparcia ogólnie udzielanego innym dzieciom w tym samym wieku.

Celem wsparcia 'SEN jest pomoc dzieciom w osiągnięciu **wyników** lub celów nauczania, które zostały dla nich ustalone przez szkołę. Szkoły powinny angażować w ten proces rodziców.

Każda szkoła musi opublikować **raport informacyjny SEN**, dotyczący udzielania wsparcia w ramach specjalnych potrzeb edukacyjnych świadczonych przez szkołę. Informacje na ten temat można znaleźć również na stronie internetowej szkoły. Można także poprosić nauczyciela dziecka lub szkolnego koordynatora ds. specjalnych potrzeb edukacyjnych o informacje na temat udzielania wsparcia SEN świadczonego przez szkołę.

Oferta lokalna opublikowana przez Redbridge określa również, jakiego wsparcia oczekuje się od placówek wczesnoszkolnych, szkół i uczelni dla wszystkich dzieci i młodzieży z SEN lub niepełnosprawnością.

Wsparcie SEN może być udzielane w wielu formach, obejmujących:

- specjalny program nauczania dla dziecka
- dodatkową pomoc nauczyciela lub asystenta przy nauce
- tworzenie lub zmianę materiałów i wyposażenia
- pracę z dzieckiem w małej grupie
- obserwowanie dziecka w klasie lub na przerwie i prowadzenie dokumentacji w tym zakresie
- pomaganie dziecku w uczestnictwie w zajęciach klasowych
- upewnając się, że dziecko zrozumiało materiał, zachęcając je do zadawania pytań i próbując podjąć się tego, co sprawia mu trudności
- pomaganie innym dzieciom w pracy z dzieckiem lub zabawie z nim w czasie przerw
- wspieranie dziecka w opiece fizycznej lub osobistej, takiej jak jedzenie, bezpieczne poruszanie się po szkole, korzystanie z toalety lub ubieranie się.

Kto decyduje o tym, jakie „wsparcie SEN” otrzyma moje dziecko?

Według kodeksu praktyk SEND z 2015 r. (6.17):

nauczyciele klas i przedmiotów, wspierani przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla, powinni regularnie oceniać postępy wszystkich uczniów. Powinni oni mieć na celu zidentyfikowanie uczniów, którzy dokonują niższych niż oczekiwane postępów, biorąc pod uwagę ich wiek i indywidualne uwarunkowania.

Szkoła powinna wtedy zdecydować, czy dziecko potrzebuje „wsparcia SEN”. Szkoła powinna porozmawiać o tym z rodzicem oraz dzieckiem. Jeśli młoda osoba ma 16 lat lub więcej, szkoła powinna zaangażować ją w sposób bezpośredni.

Czasami to rodzic może być pierwszą osobą, która zda sobie sprawę, że dziecko ma specjalne potrzeby edukacyjne. Jeśli rodzic uzna, że jego dziecko może potrzebować „wsparcia SEN”, powinien on porozmawiać z nauczycielem dziecka lub z koordynatorem ds. specjalnych potrzeb edukacyjnych.

W przypadku braku zadowolenia odnośnie do otrzymywanego wsparcia przez dziecko, można poprosić o rozmowę z koordynatorem ds. specjalnych potrzeb edukacyjnych lub dyrektorem szkoły.

Obowiązki szkół w zakresie wsparcia SEN

Według kodeksu praktyk SEND z 2015 r. (6.2) wszystkie szkoły muszą:

dołożyć wszelkich starań, aby dopilnować tego, że dziecko z SEN otrzyma wsparcie, którego potrzebuje - oznacza to zrobienie wszystkiego, co w ich mocy, aby sprostać SEN dzieci i młodzieży.

Oraz

Według kodeksu praktyk SEND z 2015 r. (6.44):

w przypadku, gdy u ucznia zostaną zidentyfikowane potrzeby SEN, szkoły powinny podjąć działania w celu usunięcia przeszkód w nauce i wprowadzenia skutecznych specjalnych usług edukacyjnych.

Podejście stopniowe

Proces, jaki szkoła powinna zastosować, aby wypełnić te obowiązki, jest znany jako podejście stopniowe. Opiera się na czterech krokach, którymi są:

OCENA

Nauczyciele powinni współpracować z koordynatorem ds. specjalnych potrzeb edukacyjnych, aby ocenić potrzeby dziecka i udzielić mu odpowiedniego wsparcia. Powinny zaangażować w ten proces rodziców i, jeśli to możliwe, zasięgnąć opinii dziecka.

Według kodeksu praktyk SEND z 2015 r. (6.45):

szkoły powinny poważnie traktować wszelkie wątpliwości zgłaszane przez rodziców.

Czasami szkoły zwracają się o poradę do nauczyciela przedmiotu lub pracownika służby zdrowia. Najpierw powinni porozmawiać o tym z rodzicami.

PLAN

Jeśli szkoła zdecyduje, że dziecko potrzebuje „wsparcia SEN”, **musi** o tym poinformować jego rodzica. Szkoła powinna rozmawiać z rodzicami o wynikach, które zostaną ustalone, o tym jaka pomoc zostanie udzielona i uzgodnić datę przeglądu postępów.

DZIAŁANIE

Nauczyciel klasy lub przedmiotu dziecka jest zwykle odpowiedzialny za pracę wykonywaną z dzieckiem i powinien ściśle współpracować z zaangażowanymi asystentami lub personelem specjalistycznym. Szkoła powinna poinformować rodzica o tym, kto jest odpowiedzialny za wsparcie udzielane dziecku.

Wszyscy, którzy pracują z dzieckiem, powinni być świadomi jego potrzeb, oczekiwanych wyników, zapewnianego wsparcia oraz wszelkich wymaganych strategii i podejść do nauczania.

PRZEGLĄD

Szkoła powinna sprawdzić postępy dziecka oraz jakich zmian dokonało dziecko, w terminie uzgodnionym w planie. Rodzic i dziecko powinni być zaangażowani w przegląd i planowanie następnego kroku.

Według kodeksu postępowania SEND z 2015 r. (6.65):

szkoły powinny spotykać się z rodzicami przynajmniej trzy razy w roku.

Czasami pomocne jest zaangażowanie innych specjalistów w dalszą ocenę lub pomoc w planowaniu kolejnych kroków. Jeśli dziecko nie poczyniło odpowiednich postępów, ważne będzie, aby uzgodnić ze szkołą, jak powinny wyglądać kolejne kroki.

Rodzic wraz ze szkołą może zajrzeć do **oferty lokalnej**, aby sprawdzić, jakie wsparcie może pomóc w osiągnięciu przez dziecka dobrych wyników.

Skąd mogę uzyskać dalsze informacje, porady i wsparcie?

Więcej informacji o „wsparciu SEN” można znaleźć:

- zapoznając się z ofertą lokalną dokumentu dot. podejścia stopniowego WSCC
- przeglądając raport informacyjny SEN na stronie internetowej szkoły
- rozmawiając z nauczycielem dziecka lub koordynatorem ds. specjalnych potrzeb edukacyjnych
- zapoznając się z **Kodeksem postępowania SEND 2015**.

Można również skontaktować się z zespołem ds. informacji, porad i wsparcia SEND w Redbridge (SEND IAS), który może udzielić rodzicom:

- informacje na temat „wsparcia SEN”, w tym informacje o finansowaniu SEN
- porad dotyczących tego, co zrobić, w przypadku braku zadowolenia ze wsparcia zapewnianego dziecku przez szkołę
- informacje o innych organizacjach, grupach wsparcia i usługach informacyjnych, które mogą okazać się pomocne
- informacje i porady dotyczące praw rodziców do wystąpienia o **ocenę potrzeb EHC** (w zakresie edukacji, zdrowia i opieki).

Kontakt

Infolinia: **0208 708 8922**

E-mail: **riass@redbridge.gov.uk**

Strona internetowa: redbridgeiass.org.uk

SEND = Specjalne potrzeby edukacyjne i/lub w zakresie niepełnosprawności

Zadaniem zespołu SENDIAS jest zapewnienie wszystkim rodzicom, dzieciom i młodzieży dostępu do bezstronnych informacji, porad i wsparcia, aby mogli podejmować świadome decyzje związane z ich potrzebami w zakresie SEND. Wszelkie informacje udostępniane zespołowi są poufne, chyba że uzyskano pozwolenie na udostępnienie ich innym osobom, służbom i instytucjom, które mogą pomóc rodzinie w jej sytuacji.